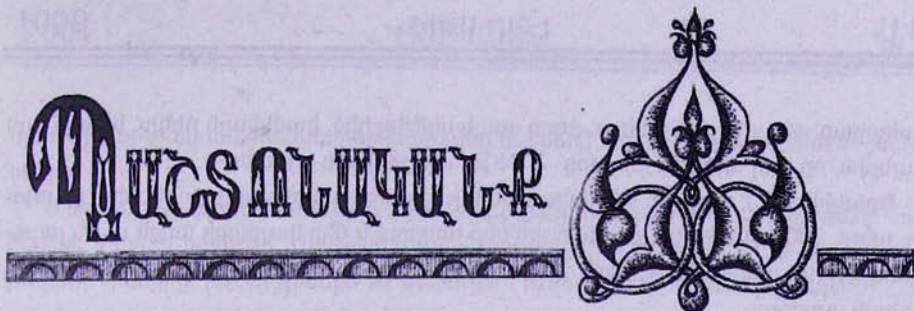

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՏԱՐԵՄՈՒՏԻ ԽՈՍՔԸ՝ ՈՒՂՂԱԾ ՀԱՄԱՅՆ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ

Միրելի ժողովուրդ հայոց.

Տարեմուտի վերջին թույններն են մեզ բաժանում նոր հազարամյակի սկիզբն ազ-
դարարող 2001 թվականից: Ամենքս լավապեսությամբ համակված և հուսառապ
հոգով, բարի ակնկալիքներով մուտք ենք գործում նոր դարաշրջան, որը ազգային
մեր կյանքում բացվում է Հայոց Մեծ Դարձի՝ Հայաստանում քրիստոնեությունը որ-
պես պետական կրոն հռչակելու 1700-ամյակի փառաշուք հորելյանով:

Ամանորի խորախորհուրդ այս գիշեր մեր հայացքները ուղղված են երկինք, քան-
զի հավաքում ենք, որ քրիստոնեական մեր կյանքի մեծ հորելյանը Աստծո կոչն է մեր
ժողովրդին՝ վերստին դառնալու դեսպի Փրկիչը մեր՝ Հիսուս Քրիստոս, և իբրև փոքր
ժողովուրդ՝ մեծ լինելու Աստծո առջև, ինչպես 1700 տարիներ առաջ:

Փառք, պապիկ և երկրպագություն Հորը և Որդուն և Սուրբ Հոգուն, որ արժանի
դարձրեց Մեզ՝ որպես Հայրապետ Ամենայն Հայոց, անկախ մեր Հայրենիքի խա-
ղաղ երկնքի ներքո, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնից մեր ժողովրդի զավակներին ծա-
նուցելու քրիստոնեությունը Հայաստանում որպես պետական կրոն հռչակելու 1700-
ամյակի տոնակատարությունների սկիզբը և բերկրանոք սրտի հրավիրելու մասնակ-
ցություն բերել հանդիսություններին:

Տարեմուտի բերկրալի այս պահին Մեր առաջին պարտքն է խոնարհվել լուսահո-
գի Վազգեն Ա և Գարեգին Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսների հիշարարի առջև, որ
հորդորեցին մեր պետությանն ու ժողովրդին արժանավայել հանդիսավորությամբ
տոնախմբել հայրենական մեր կյանքի մեծագույն իրադարձության 1700-ամյակը:
Հուզմունքով ենք հիշում այն օրը, երբ Վազգեն Հայրապետը, Երևանի Ս. Գրիգոր
Լուսավորիչ Մայր Եկեղեցու տեսիլքը հոգում ծրարած, օրհնեց հողը և ասաց. «Հա-

վանաբար, այսօրեղ չեմ լինելու, բայց գուցե կհիշեք ինձ, համեմայն դեպք, երանի այն հայերին, որ այդ պահին, այդ օրը՝ 2001 թ., պիպի լինեն այսօրեղ»:

Երանին մեզ է փրված, ի Հայաստան և ի սփյուռս ապրող հայորդիներին, որ այսօր, ահա, 2001 թվականի փարեմուքն ենք ապրում և մեր հայացքի առջև ոչ թե լուսնդեն փեսիլքն ունենք Ս. Գրիգոր Լուսավորիչ Մայր եկեղեցու, այլ նրա հոյակերպ իրական սլացքը:

Միրելի հայորդիք. հոբելյանական հանդիսությունների մեր առաջին քայլը թող լինի ուխտի կանգնել Հայոց 131 Հայրապետների ու մեր քրիստոնեական ժառանգությունը կերպած սուրբ նախնայաց հիշարակի առջև և աղոթել առ Աստված, որ մեր ժողովուրդը Առաքելական մեր Մայր Եկեղեցու օրհնության ներքո շարունակի հավատով վերածնված, միությանմբ գորավոր սպեղծագործ իր կյանքը՝ սրբազան առաքելությունը հայրենաշինության:

20-րդ դարը պարմություն է այլևս՝ արձանագրած իր նվաճումներով ու կորուստներով, պարզևած բերկրանքով ու ցավերով, փառավոր ու ամոթալի էջերով: Նոր դարաշրջան է բացվում աշխարհի վրա՝ հասարակական կյանքի նորացող ընթացքով: Նոր դար և հազարամյակ մեր ժողովուրդը թևակոխում է ազապ Հայաստանի ու Արցախի 10-ամյա գոյության հպարտությամբ՝ շրկված եղեռնահար մեջքը, թոթափած խորհրդային բռնությունն ու անասավածությունը, հաղթանակված ազապագրական պայքարում, բայց նաև՝ Հայրենիքում աղքատության, գործազրկության, արաագաղթի դեռ շարունակվող հոգսերով ու դժվարություններով, վճիռների սպասող բազում խնդիրներով ծանրաբեռն:

Արդարև, հայրենական մեր կյանքն այսօր կարոպ է վերաշինության, առողջացման, կառուցողական հաղթանակների, որոնց կենսավիշը միաբանությունն ու սերն է: Շաղախենք մեր կյանքը սիրով: Աստվածային Սուրբ Միրով, որ բժշկում, ամոթում է վշտացած հոգիներ, կյանք պարզևում անկյալ մարդուն ու վերափոխում աշխարհը: Միրո նորոգությամբ գորացնենք ազապ ու անկախ մեր Հայրենիքը, բոլորվենք նրա շուրջ և միասնաբար կերպենք նորօրյա պարմությունը մեր՝ հայ կյանքը աշխարհասփյուռ:

Շաղախենք մեր կյանքը սիրով: Մերը իշխանավորի՝ բարիք ու շինություն է երկրին, սերը եկեղեցականի՝ հավապ, ապրելու բերկրանք ու արարելու կամք է ժողովրդին, համընդհանուր սերը՝ համագգային առաջընթացի ու ապահովության, վաղվա երջանիկ օրվա պայման: «Մեր ոչ երբեք անկանի»: Յուրաքանչյուրս առանձին և բոլորս միասին ազգային մեր կյանքում արժևորենք հոբելյանական նոր փարին: Հավապանք, աղոթենք ու ձգտենք, որ 1700-ամյակի վսեմ խորհուրդը արթնացնի մեր մեջ հայի Քրիստոսասեր, արի, արժանապարիվ հոգին: Նոր կյանք սկսենք՝ վերադառնալով մեր սուրբ հավապին, եկեղեցական-ազգային ավանդություններին՝ պարենշելով խորք ու օրար բարքերի հոսքը մեր դեպի Հայրենիք, հայ իրականություն: Բավարար չէ միայն անունով քրիստոնյա լինել. հավապավոր գործերով վկայենք, որ արժանի ենք «քրիստոնյա» անվանը և քրիստոնյա առաջին պերությունն ունենալու

պատվին ու պատասխանավորությանը, մեր հայրերի Աստծո օրհնությանն ու շնորհներին:

Մեր պարմության այս հանգրվանին, երբ բազմահազար հայորդիք, հեռու Հայրենիքի մաքուր երկնքից, Արարարի վսեմ հայացքից, Միածնաէջ Ս. Տաճարի աղոթարույր փեսքից, իրենց կյանքն են կառուցում աշխարհի փարբեր երկրներում, Հայրապետիս կոչն ու պապզամն է ի Հայաստան, Արցախ և ի սփյուռս ապրող մեր ժողովրդի գավակներին՝ արժարձ պահել Հայրենիքի սերը, հավաքարմությունը Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցուն, լինել նախանձավոր ազգային գիտակցության և նրանից բխած պարզականությունների հանդեպ: Գիտենանք, թե մեր պարտքի հանձնառությամբ, համախումբ ջանքերով պիտի կերպենք նոր օրը մեր կյանքի, որպեսզի չկրկնվեն անցնող դարում մեր ժողովրդի հանդեպ գործված անարդարությունները, մեր կրած կորուստները, ապրած փազնապսներն ու դժվարությունները:

Սիրելի աշխարհասփյուռ ժողովուրդ հայոց, գավակույնք Հայաստանյայց Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցու. Ամանորի առիթով շնորհավորում և Մեր բարի մաղթանքներն ենք բերում ձեզ ի ծագս աշխարհի: Թող նոր դարն ու հազարամյակը, Հայոց Մեծ Դարձի 1700-ամյակը ավելորդ 2001 թվականը բարիք ու երջանկություն բերի ամենքիս և լինի հոգևոր վերածննդի ու ազգային վերագարթոնքի փարի: Զորանանք հավաքով, որ կյանքն իմաստնանա Աստծո ներկայությամբ: Մեկվեղվենք մեր սիրելի Հայրենիքի շուրջ և ուխտավորի մեր գավազանն ի ձեռին՝ Սուրբ Էջմիածին գանք մեր ուխտը վերանորոգելու Աստծո հետ: Նա է Երկնավոր մեր Հայրը, հույսն ու ապավենը մեր, իսկ մենք՝ Նրա ժողովուրդը: Ծառայենք Աստծուն՝ ծառայելով մարդկանց, մեր ընդանիքներին, ժողովրդին ու Հայրենիքին:

Լուսավորչահաստատ Ամենայն Հայոց Հայրապետական Գահից աշխարհի խաղաղության, մեր երկրի ապահովության ու շենացման, մեր ժողովրդի բարօրության համար աղոթք առ Աստված վերառաքելով՝ բացված ենք հայտարարում Հայոց Մեծ Դարձի՝ Հայաստանում քրիստոնեությունը որպես պետական կրոն հռչակման 1700-ամյակի պաշտոնական հանդիսությունները:

Շնորհավոր Ամանոր, բարի հոբելյանական փարի: